

SPŠK
1971 - 1975

Galerie X

Copyright © Galerie X

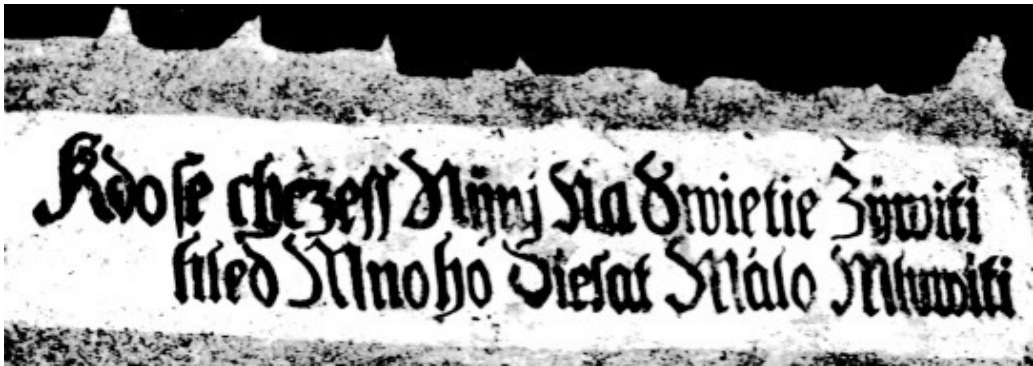
Všechna práva vyhrazena. Galerie X poskytuje veškerý obsah této knihy k volnému šíření za předpokladu, že bude uveden odkaz na zdroj, tj. vydavatele této publikace. Při splnění této podmínky není pro citace nebo přetištění obrazových částí potřeba předchozího souhlasu nakladatele.

Vydavatel

Uvedenou publikaci vydala Galerie X, jako svoji prémii k 135. výročí SUPŠ Bechyně ZDARMA.

BECHYNĚ

První užití jména města se objevilo v roce 1167. Po smrti krále Přemysla Otakara II. se však majitelé zatím jen osady (než Jan Lucemburský rozhodl o změně z osady na město a nechal opevnit předhradí), často střídali. Od 15. století vzkvétalo ve městě také hrnčířství, které zde založilo keramickou tradici. První keramická dílna tu vznikla koncem 19. století. V roce 1884 byla ve městě otevřena nejstarší odborná keramická škola v Čechách, která dodnes funguje a nadále se v ní vyučuje.

Nápis na první keramické škole
„Kdo se chceš nyní na světě žíviti,
hled' mnoho dělat, málo mluviti“

SPŠK
1971 - 1975

I - IV.TA / třídní učitel Ing. Karel Zádrapa,
po jeho úmrtí Ing. Josef Maruna

ŽÁCI

Balog Štefan

Buráňová Ilona

Černý František

Floriánová Jana

Forysová Nataša

Kabátová Jaroslava

Koliha Jindřich

Mazáčová Jana

Motloch Martin

Pacíková Eva

Pizingerová Eva

Pizingerová Jana

Pokorná Ivana

Suchomelová Věra

Šebek Miloš

Šlamborová Milena

Štusová Marcela

Žáková Miloslava (+)

NIC SE Z TOHO HRNČÍŘOVÉ
NIC SE Z TOHO NERMUŽTE
ŽE VE VAŠICH VŠEDNÍCH ŠATECH
ZAMAZANÍ CHODÍTE
VE VŠEDNÍ DEN PŘI HLINĚ
A V NEDĚLI PŘI VINĚ
RADUJTE SE TOVARYŠI
KAŽDÁ HOLKA VÁS PŘIJME!

HLÍNA NENÍ MRTVÁ

Otevřená bílá aerovka se rozjela do ranní Prahy.

„Blázni,“ řekl na rohu jeden.

„Houby, redaktori,“ řekl na rohu druhý,

Tak trochu ti první, víc ti druzí jsme pár minut nato hnali říjnovou krajinou dolů do Čech. Vzadu poskakovala bedna s černými foťáky a stativ. Slunce se smálo, ale bylo už daleko. Vesničky, města, cestáři, jeřabiny a švestky podél silnice, noblesní čtyřtaky nám povýšeně ujížděly. Naše matiné skončilo, když jsme se jako prokřehlí cínoví vojáčky objevili v Bechyni.

Bernartice, Zběšice, Srlin, Opařany... hrnčířské dílny v 16. století, honem - kdy to bylo? Dávno. Pak ještě jinde, mistr, tovaryš, učedník a minulé století jako vetřelec do idylky vystěhovalo v Bechyni v Klášterní ulici chudobinec a slavná keramická škola byla založena. Kluci vyměnili obroučku za kopačák, na něj plácli kus hlíny a sláva stoupala i přes šumavské hvozdy do Bovor a dál. V Saint Louis roku 1904 stříbrná medaile, Paříž je v roce 1937 nadšená o dává škole zlatou. Certifikát o obsolutoriu si v kapse odnášejí Otto Gutfreund, Jan Kodet, Jan Kojan, Jan Simota...

K původnímu oboru kamnářství se přidává umělecké hrnčířství a keramická malba. Škola se léty stěhuje do adaptovaného špýcharu, pak ještě jinam, oslavuje narozeniny, naposledy letos devadesáté. Všechno tak rychle utíká, ve škole zvlášť, pomíjivost nutí k záznamu dneška.

Přesto někdo ve třídě říká: "Je tu mrtvo, uhozený je to tady."

Čtvrtá výtvarná, ne všichni – Jitka, Magda, Jirka, Vašek, Honza, Vlad'ka, Milena, Dušan, Štefan. Kdo neměl přezdívku, na místě si ji vymyslel. Takže znovu – Jitka, Madla, Bacil, Točír, Fous, Ášek, Mína. Štefan si nic nevy-myslel. Všichni do jednoho milují dějiny umělecké kultury, točení a modelování. Střední průmyslová škola keramická jim toho nabízí samozřejmě víc, ale to jsou nějaké fyziky, chemie, ekonomiky a to prý tak nějak dušičku neláká.

Ale pojďme za hlinou. U elektrického hrnčířského kruhu sedí pan Milota, kantor desátým rokem v penzi, zatímco kluci mydlí podrážkami kopačák. Co předtím? Aha... světlá hlína jak těsto na chleba je z Hrdějovic, červená týnská, ta se mele s vodou, dělají se z ní koláče, které se nechají uležet kvůli plastičnosti. Babičko moje, pamatuješ, jak jsem ti jednou v neděli ráno vyklopil na nudlové plachty móóc dobré bábovičky z jílu? Hrnčíř

Dušan Váňa si taky bere koláč na stůl a holýma rukama ho hněte... a potom už kruh. Kouzelné chlapecké ruce, centrování, palcem tlačí dno, beztvářá hlína se k životu probouzí. O, vázo! Po zvlhčení a usušení se na ni nalepí ucho, váleček hlíny, proboha, normálně vodou. Cestou do mufle, která se říká peci, hlína zpívá.

Bacil u vedlejšího kruhu morduje na hrdle jinou krasavici, ale to zrovinka Šimek tříská stativem do lítaček a láká mě do malírny. Tam bude cvrkot. No jo, holky. Napořád budu pomatovat na Milenu Jandovou s talířem – cibulákem v třídě, kde voní terpentýn a líh. Štětečky jak na řasy, indiánské květiny a toč se malovaný džbánku. Ej, šohajku, z něj se bude pít!

Svědectví nemá konce, hosté, ač neradi, vycházejí ze školy, jejíž ředitel akademický sochař Bohumil Dobiáš v té době nasedal do auta daleko ve Znojmě, kde byl návštěvou v Keramických závodech. Tmou nad Bechyní, cestou do žákovského domova. Pokoje pro tři, vycházkové knížky. Martin Motloch recituje své básničky, ze stěny se usmívá celník Rousseau s paletou v ruce. Konec poezie, dáme študium. Nedáme. Madla je právě dneska devatenáctiletá. Tak dáme večerní město. Něco pokynů, něco večere, celou kytaru, přijdeme později.

Jedno náměstí, druhé, malebné uličky s kaštaný a jdeme kolem kláštera. Kdeže jste měli dřív ten internát? Tady v klášteře, za hradbami, v sousedství bývalých hodinových hotelů Elektra a Slavie, těsně u pekárny. V půlnoci byly čerstvé rohlíky. A tady ta pověra o bílém kříži před oranžovou chaloupkou... ráno si cestou do školy sáhni na klepadlo s železnou sloní hlavou a nohou stoupni doprostřed kříže a ve škole ti všechno dopadne. I hlína k nohám.

Sestupujeme dolů po dvou stech třiceti třech schodech, nad námi zámek, kdesi z okna hrají Down by the Riverside s dobráckým Louisem za pelargóniemi. A ještě níže teče smutná podzimní Lužnice, kde možná sedí Ota Pavel a potkává své ryby. Jako synové Apollinairovi nahlížíme do hospůdky, kde české písně zpívají. Stará keramická hospoda, v průčelí Petřův zdar Slamšíkovi u Mrskošů, kdosi pěje, že v rychtárovej studní bystrá voda šumí. Dál jako by se město propadlo. A cestou zpátky slova o keramické přísaze bažantů na intru, o výstavě na pražské Kampě, o studiích na UMPRUM, tisíc přání ke keramice se sklem, železem a dřevem, tajné přání dívek. Dívka – Váza, dívka – Květina, dívka – Mám tě rád, Madla už bez lokýnek, když Štefan, úplně černý, ve tmě zpívá tu svou, a po cikánsku. Čamore, čamóre. Chlapci veselí...

Tak nemáš provdu, hrnčíři bezejmenný. Ani mrtvo,
ani uhozený. Báječní študáci, báječní kantoři. Gaudeamus
igitur, iuvenes dum sumus! Aerovka zabrala do mrazivé
noci, hrnčíři, ať se vám o teplém slunci zdá!

Jaroslav Holoubek / MF říjen 1974

VÝROKY SLAVNÝCH LIDÍ NA SPŠK

Ing. Maruna:

"Za vším je nutno vidět člověka... I za rohem!"

Ing. Vojta:

"... víte přece co je to vlk? ...haf, haf!"

Dr. Bok zkouší Miloše:

M. Šebek: "... představiteli renesance jsou hlavně malíři."

Dr. Bok: "Jací malíři?"

M. Šebek: "...no normální malíři. Například Petrarca a Boccaccio."

Ing. Šatava:

„Šuško, když kecám já, tak nebudete kecat vy. Mně to ruší!"

prof. Vlček:

"Při nepřátelském napadení se musí zachovat pořádek, tedy žádná bordelizace."

prof. Schachrl:

"... dvě plus tři,... to máte skoro pět."

Ing. Vojta k Šebkovi:

"... ty asi půjdeš k SNB? No, že už teď sbíráš otisky prstů do sešitu."

Ing. Maruna:

"... nemyslete si, že vám dám do skupiny jeden vzorek, ten chytřej ho určí a ostatní na to budou koukat jako tkaničky..."

Dr. Bok: "... Motlochu, co se tak usmíváte? Vypadáte tak šťastně, jako by jste ani nenaštěvoval tuto školu."

Ing. Maruna k napovídající Pavelkové:

"Heleďte, vy tam vzadu, vy se dejte k divadlu, tam můžete napovídat celý den!"

Ing. Vojta:

"V nemagnetickém materiálu se ta zrníčka různě promíchají a vzniká tam takzvaný bordel."

Dr. Bok k napovídající Suchomelové:

"Suchomelová, melete na sucho!"

Ing. Maruna k Pavelkové:

"Já o vás vím všechno! A co nevím, to si domyslím!"

Š. Balog v Technologii:

"... hlína se skládá z plastičnosti..."

J. Floriánová: "... žáruvzdorné jíly se vyznačují vysokým žárem."

Ing. Vojta: "Plochým pilníkem se nedá udělat plochá plocha."

Ing. Vojta: "... že já vám tam vzadu ten zadek rozhážu!"

Dr. Bok: "Anglie si porážku u Yorktownu vynahrádila o rok později vynálezem parního stroje."

Dr. Bok: "Balogu, nehýkejte mi tady jako osel a jděte za dveře!"

Dr. Bok: "... Balogu, nechte si své nevalné sentence!"

Ing. Maruna: "... jsou lidé, kteří odpouštějí. Jako například pán Bůh! Ale já neodpustím nic!"

Ing. Maruna: "Připraví se další dámy, aby byly položeny na lopatky!"

Dr. Bok: "... budete si teď už pamatovat, co je to pornografie?"

Z. Šramová v Dějepise: "... Jakobíni byli v čele konventoru."

Ing. Maruna: "... ženám a ďáblu se nemá odporovat!"

Ing. Maruna: "Kdo nečetl Švejka, ten nemá základní vzdělání!"

Ing. Zádrapa: "Mona Lisa... to je ten obraz, co je tak podobný Adamčíkovi ze 4.TB."

R. Strezenecká: "... pod pojmem nasákavost rozumíme, že střep má určitou nasákavost."

Ing. Maruna k Bachanové /rozdělení při písemce/

A. Bachanová: "A kam patříme my?"

Ing. Maruna: "Vy patříte ke zdi!"

Dr. Bok: "Šebek neví, co je to domov? A neví, že na toto téma bylo prosloveno miliony proslovů?"

Dr. Bok: "No Šebku, žádná sláva. Neúplné, rozlité myšlenky."

Ing. Zádrapa: "Co to jsou bezvodé hlinito-křemičitany, už jsme poznali. Jsou to bezvodé hlinito-křemíčitany."

prof. Vlček: "Předpoklad správné ochrany... Správná velikost, nepoškozenost, včasné použití."

Ing. Maruna: "... já jsem tam chodil do teplárny za třema klukama... "

Dr. Bok: "... Šuško, nešuškat!"

Dr. Bok: "Neradostná je třeba monotonní práce... něco vytáhnete, někam zastrčíte..."

prof. Čáp: "Kdo to tady vrže? Abych mu taky jednu nevrzнул!"

J. Pizingerová při ČJ:

"Úspěšná práce našich škol záleží na našem tělesném spojení."

prof. Drábková: "Pavelková, kdo to jsou Kozáci?"

O. Pavelková: "Jsou to lidé!"

Dr. Bok: "Balogu, nedívejte se na mě, ale na Suchomelovou. Tentokrát vám to dovolím!"

Ing. Zádrapa: "Šramová, přestaňte se vlnit a začněte odpovídat."

Ing. Maruna: "Bachanová soupeří sama se sebou a nejenom se mnou!"

Ing. Maruna: "... vrátím se z války a budu zkoušet referáty."

Dr. Bok: "Žáková, jste nemocná a ještě vzrušujete hochy před sebou!"

Dr. Bok k revolučnímu roku 1948:

"Král zakázal jeden takovýto banket, lidi, kteří tam byli pozváni, přišli o guláš a rozpoutali revoluci."

Dr. Bok: "Balogu, vy se tváříte, jako bych vás nesměl ani vyvolat!"

Ing. Maruna: "Pavelková, proč na to učení tolik kálíte?"

M. Šlamborová k Ing. Marunovi: "... a co nám koupíte, když se budeme učit?"

Ing. Maruna: "Jdu na vojnu, tak to se vám bude líp spát..."

M. Šlamborová: "To myslíte bez vás?"

Ing. Maruna: "...ester, to může být jednak tuk..."

Ze třídy: "... anebo Žid!"

Ing. Vojta: "Balogu, vy jste se chtěl přihlásit?"

Š. Balog: "Néé, já se tady drbu!"

R. Strezenecká: "...dejte si ty ranajky do prdele!"

Ing. Vojta: "Šlamborovou jsem nekontroloval, ta to má určité blbě taky!"

Ing. Šatava: "Být Šramovou, tak nevykřikuju a radši se chystám na postupku z výpočtů!"

Ing. Šatava: "Pokorná má za jedna, ... což mně tedy žere!"

Ing. Šatava: "...napište si... Co jsme si napsali?"

Z. Šramová: "Buben je zevnitř vyhříván teplotou."

Dr. Bok: "Milé dívky,... milé hoši."

Dr. Bok: "Pavelková... vy vejdete do dějin této školy!"

Ing. Vojta: "Pokorná... to je zubové čerpadlo? To jsou prvoci po svatební noci!"

Dr. Bok: "Už jsem to slyšel, Bachanová!"

A. Bachanová: "Já jsem nic neslyšela, teď jsem si na to vzpomněla!"

Dr. Bok: "Vy jste tak legrační, s vámi je taková psina!"

Ing. Šatava: "Můj syn četl o upírech, a tak se bál, že se namazal česnekem! Strašně smrděl!"

Ing. Šatava: "To byl člověk, který dělal v tý fabrice a ukradl strážnýho psa a sežral ho!"

Ing. Šatava: "Dívejte se, jak bude Jana Pizingerové plavat! To bude určitě volný styl!"

Ing. Šatava: "Mně se tuhle zdálo o takový ošklivý chobotnici a já furt, komu je podobná? ...Motlochovi!"

Ing. Vojta: "Když já chodil za děvčaty, tak moje manželka ještě chodila s kyblíčkem na píseček..."

Ing. Vojta: "Máte pít s rozumem..."
Ze třídy: "My pili s Emilem Robotem..."

Ing. Pán : "Když já dostal titul inženýra, tak Maruna ještě čůral do plenek!"

prof. Čáp: "Kabátová... musíte napovídat nahlas!"

O. Pavelková k Šramové: "Zuzano, až budeš zkoušená, tak řekni jen to, co ti napovíme!"

Ing. Zádrapa k Šramové: "...děvče... ty se na to studium opravdu nehodíš, ty kdybys maturovala, tak jsi schopná splést si K.H.Borovského s čelistovým drtičem!"

Ing. Vojta: "Tlak nazvedne kuličku a uteče..."

O. Pavelková: "...je to křídlové čerpadlo a slouží k čerpání..."

Ing. Vojta: "Je mi srdečně jedno, jestli v této třídě bude šest nebo sedm kulí, nebo jako v Sarajevu..."

Ing. Ševčík: "Nitra, moc se nerozčilujte, nebo si vzpomenu, že máte mít nějaký tresty!"

M. Štusová: "Manometry jsou kapalně..."

J. Mazáčová: "Výrobní předměty se dělí na pracovní prostředky a pracovní předpisy."

Dr. Bok: "Pacíková, nevrťte hlavou a mluvte! Vypadáte jako ptačice krutihlavice!"

Ing. Morávek: "Pavelková, vy to snad umíte, ale leze to z vás... To říct ve škole nemůžu! Prostě pomalu!"

O. Pavelková: "Druhá věta termodynamická nám říká, že na Zemi jsou tlaky... I ve vesmíru je tlak!"

CŠV SSM

:-(Celoškolský výbor Svazu socialistické mládeže)-:

IV. ročníků

SPŠK v Bechyni

si dovoluje Vám oznámit, že dne 8. 3. 1975 se koná

MATURITNÍ PLES

V Kulturním domě - začátek v 19.00 hod

Hudba: "Melodie" Rakovník

Vstup 25,- a 20,- Kčs

SPOLEČENSKÝ ÚBOR

Na zadní straně fotografie školy jsou napsaná přání ze dne 16. a 17.6. 1975 při posezení na Protivínce

Učitelé:

Emil Bok - strom zelený uschne, ale Martin - doufám nikdy!

Dobiáš Miroslav (asistent)

Honza Šatava - vyučující, ale přesto kamarád.

Láďa Sviták (budoucí ředitel školy) - Potkali jsme se poprvé restauraci, ve škole zřídka.

With the best wishes from Láďa Suchánek

Spolužáci:

Štefan - možná niekedy, keď budeš mať chvíľku, zaspomínaj, možná že Tě to potěší.

Jana - hodně jsi mi pomohl.

Evina. Díky za vše!

Martínkovi, aby nezapomněl na zlaté časy! Ivana

Věrka (Harunka)

Galerie X

Dopřejte svému
tabletů či chytrému telefonu
NĚCO VÝJIMEČNÉHO